

Reč života - Jun 2016.

„Imajte mir među sobom!“ (Mar 9, 50)

Kako nam dobro dolazi Isusov poziv na mir, dok toliki sukobi ranjavaju čovečanstvo u mnogim delovima sveta! Taj poziv oživljava nam nadu, jer znamo da je On mir i da je obećao da će nam dati svoj mir.

Markovo evanđelje donosi ovu Isusovu rečenicu na kraju niza uputstava upućenih učenicima okupljenim u Kapernaumu. U njima tumači kako bi morala da živi Njegova zajednica. Zaključak je jasan: sve mora da vodi miru – u kojem je sadržano svako dobro.

Taj mir pozvani smo da iskusimo u svakodnevnom životu: u porodici, na poslu, s onima koji imaju drugačije stavove u politici. Taj mir se ne boji suočavanja sa suprotstavljenim mišljenjima, o njemu treba govoriti otvoreno ako želimo sve istinskije i dublje jedinstvo. Taj mir istovremeno traži pažnju da se naš odnos nikad ne bi narušio, jer bližnji вреди više od različitosti koje mogu da postoje među nama.

Kjara Lubik je rekla: „Gde god stignu jedinstvo i uzajamna ljubav, stiže i mir, štaviše, pravi mir. Jer gde postoji uzajamna ljubav, tamo je i prisutnost Isusa među nama, a On je upravo mir, mir u najvišem smislu.“[\[1\]](#)

Njen ideal jedinstva nastao je u vreme Drugog svetskog rata i odmah se pokazao kao lek za mržnju i podeljenost. Od tada je Kjara pred svakim novim sukobom uporno predlagala logiku evanđeoske ljubavi. Kada je, na primer, započeo rat u Iraku 1990. godine, izrazila je gorko iznenađenje što se opet čuju „reči koje smo smatrali zakopanim, kao što su: 'neprijatelj', 'neprijatelji', 'početak sukoba', zatim 'ratni izveštaji', 'zarobljenici', 'porazi'. [...] S nevericom smo shvatili da je povređeno temeljno načelo hrišćanstva, Isusova zapovest u najvišem smislu, nova zapovest. [...] Umesto da se uzajamno volimo, da budemo spremni da umremo jedni za druge“, čovečanstvo je opet pred „ponorom mržnje“: prezirom, mučenjima, ubijanjima.[\[2\]](#) I kako izaći iz toga, pitala se. „Gde god je to moguće, moramo graditi nove odnose, ili produbiti već postojeće – između hrišćana i vernika drugih monoteističkih religija: muslimana i jevreja“,[\[3\]](#) to jest između onih koji su tada bili u sukobu.

Isto вреди za svaku vrstu sukoba: treba da gradimo odnose prihvatanja, uzajamnog pomaganja i ljubavi među pojedincima i narodima – rekla bi opet Kjara – sve dotle da budemo spremni da umremo jedni za druge. Potrebno je potisnuti svoje razloge da bismo razumeli razloge onog drugog, premda znamo da nećemo uvek moći da ga dokraja shvatimo. Drugi to verovatno čini sa mnom, jer ni on ponekad možda ne razume mene i moje razloge. Želimo ipak da ostanemo otvoreni prema drugome, premda u različitosti i nerazumevanju, spasavajući pre svega odnos s njim.

Jevanđelje to postavlja kao zapovest: „Imajte mir među sobom“, što je znak da traži ozbiljno i zahtevno angažovanje. To je jedan od najvažnijih izraza ljubavi i milosrđa koje smo pozvani da praktikujemo jedni prema drugima...

Fabio Čardi

[1] Na Bavarskoj televiziji 16. septembra 1988.

[2] 28. februara 1991, up.: *Sveti zajedno*, Novi svet, Zagreb 1995. str. 62–63.

[3] *Isto*, str. 67.